

Ricard Salvat, un reconeixement pendent

Antoni Sabaté Ibarz

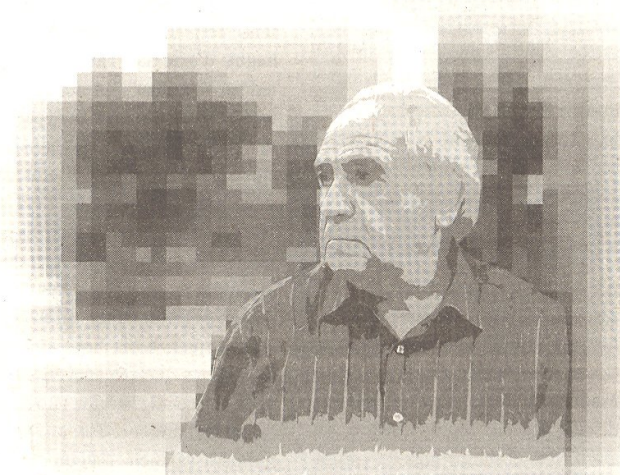
portaveu del PSC a l'Ajuntament de Tortosa

El 12 de setembre, en la sessió plenària de l'Ajuntament de Tortosa, el grup municipal del PSC va presentar una moció en què s'instava a un reconeixement explícit a la figura del tortosí Ricard Salvat, dramaturg, escriptor i professor universitari. Fundador de l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual amb Maria Aurièlia Campany, membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi i Premi Nacional de Teatre l'any 1999.

Ricard Salvat va morir el 25 de març de 2009. Fora de la seva ciutat natal, l'escriptora Isabel-Clara Simó va fer arribar una carta al conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, per tal que la sala gran del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), on mai va poder representar cap obra, dugui el nom de Ricard Salvat, atinent que va ser un dels principals defensors de la creació del TNC.

Es tractava, per tant, que l'Ajuntament de Tortosa donés suport a la iniciativa empresa per Isabel-Clara Simó i també responia a la voluntat que Tortosa en fes un reconeixement més explícit, propi de la ciutat. En aquest sentit, es proposava que l'espai cultural d'arts visuals de l'antic Escorxador es denominés Centre Cultural Ricard Salvat.

Al grup municipal socialista no el va moure cap interès partidari en formular aquesta proposta. Ricard Salvat fou un intel·lectual compromès amb la societat i amb les llibertats democràtiques i patí el que molts anomenen l'exili intern. Fou, tanmateix, impulsor d'iniciatives culturals obertes i universals. Sempre va pensar en la seva ciutat, essent fundador del Festival Internacional de Teatre Entre Cultures. Aquestes consideracions van ser les veritables motivacions de la proposta.

La moció va ser rebutjada incomprensiblement amb els vots contraris del grup de CiU i, més incomprensiblement encara, amb els vots contraris del grup municipal d'Iniciativa. L'argumentació fou que existia un acord entre els grups per tal que les distincions de la ciutat no es proposessin al ple mitjançant mocions dels grups, sinó que arribessin com a propostes de consens i unitàries.

Però, més enllà que es tractava d'un acord no escrit durant l'anterior mandat, aquesta excusa no servia amb la nostra moció, perquè nosaltres no proposàvem cap distinció de la ciutat, sinó posar el seu nom a un dels principals complexos culturals de la nostra ciutat. A més, la moció ja feia quatre dies que s'havia presentat al registre municipal. Si aquests grups haguessin volgut sumar-s'hi, els asseguro que hauriem cedit l'autoria de la proposta al conjunt de tots els grups municipals.

O pot ser sí que, en el fons, els vots contraris dels grups de CiU i d'Iniciativa obeeïen a motivacions partidàries o de protagonisme?

Un dia o altre Ricard Salvat obtindrà el reconeixement de la seva ciutat i la proposta, vingui d'on vingui, comptarà amb el nostre suport. De moment, invitem a tothom que ho cregui adient a escriure al conseller Mascarell per donar suport a la iniciativa de l'escriptora Isabel-Clara Simó. Nosaltres, a títol personal ho farem.